

JAK JSEM DĚŠKOVALA DOKTOROVI

Středa, 15 listopad 2017

Po poradě s vámi vyhrála buchtka. Tím úspěšnějším, co jsem se vytahovala, byly nakonec „místa“ a „nebe v hubě“. Tak se to fakt jmenuje a rodina a známí to neustále vyjadřují. Prostě jsem vystihla to nejlepší, co umím. Večer jsem pekla, míchala krémy. V ranních hodinách mazala, polévala atd., okolo osmé jsem jela do práce. Vtom mi volala kolegyně, že má pro mne brambory z vlastní zahrádky. No, nekupte to...

Jenže široko daleko nebyl žádný chlap, musela jsem ty patnáctikilové pytle naložit sama do kufru. Můj tým obsahuje tři děložkyně, z nichž já jsem nejmladší, musela jsem i vykládat. Co tím pádem odnesl manžel? Okolo poledne jsem tedy z placky udělala těsto a chystala jsem se k odjezdu. Ale jak zákon schválnosti funguje, přišlo na oběd 20 lidí. Musela jsem teda zůstat. A potom nastal foťák. Honem domů pro jinou bundu, proběhla jsem sprchou, abych nesmrkla kuchyní, a honem do Mejta. Cestou jsem se naučila děkovný proslov, vypilovala ho k dokonalosti. Do nemocnice jsem dorazila asi 10 minut před koncem doktorovy pracovní doby. S jazykem na vestě jsem dorazila k sestřině. A tam jsem se to dovedla; Doktor má týden dovolené, přijde až v neděli na denní. Ještě jsem tam tu obálku nevrátila.... Jo, a ještě jsem vám nenapsala, že jsem teda buchtu i kafe odevzdala sestřině s přáním dobré chuti a poděkováním za mamku. ALKA